

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρκῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Τὴ βλέπεις τώρα τὴν δρὰ πῶγ' ὅρισε στὴ Δύσι ;

Γ.— Εἶδες τὸν περονόσπορο ποῦ πρῶμα δὲν θ' ἀφήσῃ ;
Αὐτόνε βλέπω βρὲ Μαρκῆ κι' ἀρχίζω νὰ παρώνω
ποῦ θ' ἀφαιρέσῃ σίγουρα τῆς τσέπης τ' ὀξυγόνο,
εἰς ὅρας ποῦ ἡ σύζυγος προτίθεται νὰ κἀνῃ
καπέλο μεγαλείτερο καὶ σαντεκλὲρ φουστάνι,

Μ' αὐτὸν ὁ κόσμος θὰ χαθῇ καὶ τρέμε ποῦ τὸν εἶδες
νὰ πέφτῃ καὶ ν' ἀπλώνεται ἀπάνου στής σταφίδες.

Ἦρθε στὴν τσέπη σου σιμὰ
τὸ καῦμα τοῦ πυρῆνος·
φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ραμᾷ
κι' ἐν Ληξουρίῳ θοῆνος,

Ἄν ὁ Κομήτης πέρασε
χωρὶς καμμιὰ ζημία
κι' ὁ ἀμαθὴς ἐξέρασε
μέσ' στὴν ἀστρονομία,
εἶν' ἀπὸ περονόσπορο τ' ἀμπέλια μας γιομάτα
κι' ἂν δὲν μᾶς πῆρ' ἡ γαλανὴ μᾶς πέρον' ἡ μαυρομάτα.

Εἶναι κι' αὐτὴ μιὰ συφορὰ
ποῦ νοῦς ἀνθρώπου φράττει.
Νὰ σκαπουλᾷς ἀφ' τὴν δρὰ
μυνοῦ κοτὰ Κομήτη,
νὰ ζῆς ἐπὶ δὲν ἐπρεπε περὶότερο νὰ ζῆς
κι' ἐν τούτοις νὰ μὴ δύταται καθόλου νὰ τρυγήσῃς.

Μ.— Καταλαβαίνω, Γράννη μου τὸν πόνο σου τὸν κόψιον,
κι' ἀφοῦ σταφίδα δὲν τρυγᾷς
τρυγὰ καὶ σὺ στὰς ἐκλογὰς
κανέναν ὑποψήφιον
γὰ νὰ εὖρης ἀντιστάθμισμα τῆς ὀλικῆς ζημίας·
δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ θορῇς ὡς ὁ Ἰερεμίας·
κι' ἂν ἦρθε περονόσπορος ποῦ νὰ σὲ ξεπαστρέψῃ,
κι' ἂν ἡ πουνάρα σου πονῇ,
σοῦ συνιστῶ ἐπομονή
κι' ἡ κάλπη σὲ γιαιτρεύει.

Καὶ προπαντὸς σοῦ συνιστῶ νὰ τρέχῃς στοὺς Συλλόγους
ν' ἀκοῦς πολὺ προσεκτικὸς τοῦ Ἡρακλῆ τοὺς λόγους.

Γ.— Αὐτὸ χωρὶς νὰ μοῦ τὸ πῆς, μωρὲ Μαρκῆ, τὸ κἀνω,
ἀπ' ὅσους λόγους γέγονται κανένανε δὲν χάνω.
γὰ νὰ φωτίζομαι κι' ἐγὼ ποῦ δὲν εἰξέρω γράμματα,
πῶς πρέπει νὰ πορεύομαι συμφώνως μὲ τὰ πράματα,
συμφώνως μὲ τὴν ἐποχὴ ποῦ σκέπτομαι καὶ κρίνω
πῶς πέφτει περονόσπορος κι' ἀπένταρος θὰ μείνω.

Μ.— Τώρα ποῦ δὲν θανάχουμε σκοτοῦρες γὰρ σταφίδα,
στὰ κέντρα νὰ πηγαίνουμε ν' ἀκοῦμε γὰρ πατρίδα,
ν' ἀκοῦμε πῶς θὰ σώσουμε τὸ κράτος μωρὲ Γράννη,
π' οὔτε πεντάρια τῶμειτε, οὔτε σταφίδα κἀνει,
οὔτε ποῦ τῶμειτε κανεὶς νὰ μὴν ἀποδημήσῃ,
λόγῳ τῆς ἀνορεθώσεως ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ.

Γ.— Τώρα πῶσκαπουλήσαμε τὸ φόβο τοῦ κομήτη,
π' ἂν ἐπεφτε μωρὲ Μαρκῆ,
δὲν θὰ μᾶς ἔμενε γερὴ
μποτίλῃα μέσ' στὸ σπῆτι,
τὲ ἄλλο θὰ φροντίσουμε

ΠΑΡΑ ΝΑ ΦΩΤΙΣΤΟΜΕ

Πῶς πρέπει νὰ βαδίζομε

Κι' ὅπως νὰ ἐξαπατοῦμε

γὰ νὰ διατηρήσουμε στρατὸ ποῦ νὰ ἐργάζεται

διὰ νὰ προβιβάζεται.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΤΗΡΕΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΤΗΡΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. Σ4.41.Φ1.0087

**Πανηγυρικά μεθύσια
από Κάστρο μέχρι Σίσια.**

Κι' ἐφέτος ὅπως πέρυσι
κι' ὅπως τὰ χρόνια τ' ἄλλα,
ἐπίτυχε τοῦ Σίσιανε
ἡ γαϊδουροκαβάλα
κι' ὅλον τὸ δρόμο ἔβλεπε
χαρὰ καὶ ζωηρότη
καὶ τ' ἄλογα τοῦ Τσελεπῆ
ἐκάμανε τὴν πρώτη.

Ἐφέτο μ' ἐμαγέφανε
οἱ Καστρινοὶ τ' ἀηδόνια,
ποῦταν ὀμπρὸς κι' ἐψάλλανε
μὲ τὸν παπᾶ Κολώνια.
Μὰ κι' ἡ κυρίεσ Καστρινιῆς
μ' ἀφήσαν ἀπορία
ποῦχανε στὰ κεφάλια τους
τοσὺ φρόκους μπαταρία.

Οἱ Περατάδες κι' οἱ Τραυλοὶ
κλουθούσανε τὸ θρόνο
νὰν τοὺς βοχτᾶ νὰ φτιάνουνε
καμίνια κάθε χρόνο.
Μ' ἀρέσανε καὶ μερικὲς
ἀπὸ τὰ Περατάτα
ποῦτανε σὰ γλωρόψαρα
π' ὅτι τὰ βγάν' ἡ τράτα.

Περάσαμ' ἀφ' τὸν Κόλυμπο
κι' ἀπὸ τὸν Καραβάδο
κι' ἐχώρτασε τὸ μάτι μου
παποῦτσι μπατινάδο.
Ὅσες κοιλὲς εἶναι χοντρές
στὸν Καραβάδο μέσα,
τὸ μπόρσι τῆς ἐχόντρυνε
ποῦ τρῶνε σὴν Ὀδέσσα.

Καραβισιάνες εἶδαμε
στ' Ἀδράκι καθισμένες
ὅλες μὲ τὰ τσατσούλια τους
μοδέρνα χιενισμένες.
Κι' ἦταν καὶ μιὰ μισόκοπη
ποῦ μᾶς ἐπορατῆρει
κι' ἔως νὰ γύρευε γαμπρὸ
μέσα στοῦ πανηγυρί.

Ἰοίσαμε ποῦ τὰ φτάσαμε
πέρα στὰ Ποργεράτα,
κανένα ἐπεισόδιο

δὲν ἔγινε στὴ στράτα
οὔτε κανένα γάϊδαρο
τὸν εἶδα νὰ χουμάη
ποῦ τέτοια ἐπεισόδια
συμβαίνουνε τὸ Μάη.

Οἱ Ποργεράδες ἦτανε
γραμμὴ στὰ σύνορά τους
κι' ὅλες ἡ Ποργερούδισσες
ἀφ' τὰ παρὰθυρὰ τους,
μᾶς ἐδειχναν τὴν ὠμορφιὰ
ποῦχε τὸ πρόσωπό τους
κι' ἦτανε σὰν πορτογαλιῆς
ἀπάνου στὸν κορπὸ τους.

Καὶ τοὺς Μουσάδες εἶδαμε
μ' ἀτσάκιγα στιβάλια.
δεκαεννιητὰ Γιωργόπουλοι
καὶ ὁ Κοσμέτος τάλια.
Πολύ καὶ ἡ Μουσούδησες
μ' ἀρέσανε στὴ φέστα
ποῦναι νοικοκυρούδησες
μὲ οὔλα τους τὰ σέστα.

Μὲ σέβας ἀσηκώσανε
τὸ θρόνο κι' οἱ Βλαχάδες·
ἐπέρασε ἡ ἐποχὴ
πῶκάναν τοὺς κανγάδες.
Καυγᾶς δὲν ἔγινε κανεῖς
ὅπως ἐδῶ καὶ χρόνια
ἀπάνου γιὰ νὰ πᾶνουνε
τοῦ θρόνου τὰ καδρόνια,
Τώρα παραργατάρουνε
οἱ μένοντες ὀλίγοι,
ποῖος ναῦρη γληγορότερα
παπῶρο γιὰ νὰ φύγη.

Κι' ἡ Βλάχες ἦταν ὠμορφες
ἀπὰ στὰ πέργουλά τους,
π' ὅπως τὰ κομιντόρα τους
εἶν' καὶ τὰ μάγουλά τους.
Ἀφ' τὸ Λουρδᾶ δὲν εἶδαμε
κανέναν νὰ προβάλλη·
θὰ βάνανε βιαστικοὶ
τ' ἀγκούρια στὸ τσουβάλι.

Ὁμορφες κόρες εἶδαμε
κι' ἀπὸ τὰ Σιτωτάτα·
καὶ τέλος ὅσες ἔτυχε
κι' ἀπάντεγα στὴ στράτα
κι' ἀπὸ τὴν Κάτω Λειβαθῶ
κι' ἀφ' τὴν Εἰκοσιμία,
ἡ πούρβερη δὲν ἔλειπε
σχεδὸν ἀπὸ καμμία.

Ἦταν' ἡ ὥρα ἐντεκα
ἀφτάσαμε στὰ Σίσια

κι' εἶχα μιὰ πείνα, βρὲ παιδιά,
πῶτρωα κυπαρίσσια.
Κι' εἶπα τοῦν καλογήρωνε
« πατέρες ἐν Κυρίῳ,
ἂν ἔχετε ξεστὸ ψωμί
φέρτε κανένα δύο. »

« Φέρτε μου ποῦμαι, νηστικὸς
νὰ φάω, θεοφόροι,
γιὰ νὰ μπορέσω ὕστερα
νὰ βγάλω τ' ἀνηφόρι. »
Καὶ μῶφερ' ὁ Μεθόδιος
μετὰ τοῦ Ἀκακίου,
μερίδα λίαν ἀγαθὴν
ἐντὸς τοῦ πινακίου,
μῶβάλαν καὶ καλὸ κρασί
τὰ πῶ νὰ ξεδιψάσω
καὶ μ' ἔφερε σὲ μιὰ χαρὰ
ποῦ τοῦ κομήτη τὴν ὁρὰ
ἐγύρευα νὰ πιάσω.

Τὶ καθαρά ποῦν' ἡ Μονή!
Τὶ θάλαμοι ὠραῖοι!
Ἐφέτο δὲν μ' εἰσέμπισαν
σὰν ἄλλοτε κοραῖοι.
Ἐξαιφιτῆκαν οἱ κορηοὶ
πῶβόσκανε στὸ βάθος·
ἓνας ἐβγήκε μοναχὰ
κι' ἐκεῖνος κατὰ λάθος!
Γυρίσαμ' ἀπὸ τὴ γιορτὴ
κατενθουσιασμένοι,
πήγαμε γιὰ προσκύνημα
κι' ἦρθαμε μεθυσμένοι.
Αὐτὸ τὸ θεῖον ἔθιμον
εὐρήκαμε στὰ Σίσια·
ἡ Θεοτόκος νὰ περιᾶ
κι' ὁ κόσμος νὰ τὴν προσκυνᾷ
μὲ γλέντια καὶ μεθύσια.

**ΣΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ
ΤΟΥ ΠΡΕΝΤΑΝ.**

Ἄν μιὰ καυκιὰ ξαναποδογυρίσης
κι' ἐπάνω στὸ κοπάνι τῆς τῆ στήσης
ἀμέσως σὲν μαντάμα θε νὰ γείνη
βαλμένη μὲ τὸ νέο σου φιγουρίνι.

Ἐχεις, καὶ μὲν, ἀπόλυτη ἐξουσία
νὰ κάνης ὅπως θέλεις ταῖς κυράδες,
ἀλλ' ὅχι δὲ καὶ τόση ἀναισθησία
νὰ κάνης τὰ κεφάλια τους ἀληγάδες!
Φάλσταφ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Υφηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς ἐν τῷ Ἐ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚῃ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚῃ
ΜΟΥΣΕΙῳ ἈΝΕΟΥΡΙΟΥ

Λέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐκ χειρουργικῶν νοσημάτων πάσχοντος.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

~~~~~

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΥ

Κατὰ τὴν μεγάλην περιοδείαν του μεταξὺ τόσων κόσμων, ὁ μεγαλοπρεπὴς κομήτης ἔλαβε τὴν καλοσύνην νὰ ἐπισκευθῇ καὶ τὸ Ἀργοστόλιον — χωρὶς νὰ δώσῃ εὐεργετικὴν — καὶ νὰ κρατήσῃ μερικὰς σημειώσεις σχετικῶς μετὰ τὴν διαφορὰν τὴν ὁποίαν παρετήρησε κατὰ τὸ ὁδοιπορικόν αὐτοῦ διάστημα τὸ ὁποῖον διέρρευσεν ἀπὸ τῆς περασμένης ἐπισκέψεώς του.

Εἰς τὸν ὑψηλὸν ξένον μεγάλῃν ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπανεῖδε τὴν πόλιν μας, ὅλην δεινδροφυτευμένην, μετὰ ἀπαράμιλλαν οὐρητήρια καὶ ἐξοικὴν ἡσυχίαν, χάρις εἰς τὸν ἀξιοζήλευτον δήμαρχόν μας.

Ἐπίσης παρετήρησε καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ζώων προοδευτικὴν τελειοποίησιν, διότι καθὼς γνωρίζετε, ὁ ἱστορικὸς σκύλος τοῦ Κατραβά, κατὰ τὴν δίκην τοῦ Μαζαράκη, ὠρύετο δαιμονιωδῶς ἐντὸς τοῦ Δικαστηρίου εὐθὺς ὡς ἀπηγγέλη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, θεωρήσας ὡς φαίνεται καλὸν νὰ διαμαρτυρηθῇ, διότι συνέβη ἐντὸς τῆς αὐτῆς αἰθούσης νὰ καταδικασθῇ καὶ ὁ ἀφέντης του κάποτε.

Ἐμελέτησε τὰς λογοδοσίας τῆς Γεωργικῆς καὶ τῶν Φιλανθρωπικῶν, αἱ ὁποῖαι ἴσως διὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐτυπώθησαν καὶ ἐσημείωσε, ὅτι τὴν μίαν ἡμέραν ἡ κατάστασις τῶν Φιλανθρωπικῶν εἶναι ἀξιολογώμενη, τὴν ἐπομένην δὲ ἰδεώδης καὶ ἀφάνταστος ὡς τοῦτο ἐπληροφορήθη ἀπὸ τὰς « Πάτρας » τῶν Πατρῶν.

Ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς παρετήρησεν ὅτι ἐξοδεύθησαν ἑκατοντάδες χιλιάδων δραχμῶν διὰ μισθῶν, διαλέξεων, ἐπισκευὰς ἐπιπλῶν, εἰσαγωγὴν ταύρων καὶ ἀγελάδων καὶ ἀποστολὴν γοπῶν καρπῶν — κολοκύνθων — εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἔλαβεν ὑποσχέσεις ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ ἐπανάδοον του θὰ γευθῇ παλὺ γλυκύτερα τὰ ραπανάκια καὶ θὰ θαυμάσῃ τοὺς ὑπερμεγέθους πέπινους.

Ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων παρετήρησε τάσεις καλλιτεχνικάς, ἀφοῦ εἶνε ὅλοι ἡθοιοποιοὶ, θαυμασιῶς καὶ διαρκῶς ὑποκρινόμενοι.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αἰσθηματικῆς ἀπόψεως ἐκπλήσσεται διότι εὐρίσκει τοὺς καθηγητὰς σοσιαλιστὰς καὶ τοὺς στρατιωτικὸς ἱεροκήρυκας.

Παντοῦ ἀντελήφθη πολιτικὰς συζητήσεις καὶ σχέδια σωτήρια πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς πατρίδος, τὰ ὁποῖα ὁμολογουμένως εἶνε πολλὰ λαματικά ἀφοῦ δημιουργοῦνται εἰς τὰ Φαρμακεία.

Οἰκονομικῶς, ἐσημείωσεν ὅτι ὅλοι εἰμεθα πλούσιοι καὶ ἀπόρησε διατὶ τὸ Πτωχοκομεῖον διαρκῶς νὰ ἐπαιτῇ χωρὶς νὰ ἔχει πτωχοὺς.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐσημείωσε καὶ τὴν ἐπιβλαφήν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Γερμανικῶν καὶ ἀκριβείαν.

Κατὰ καθήκον δὲ, κατελθὼν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Νομάρχου, ἐκφράζει τὴν εὐπρέπειαν τοῦ διότι δὲν ἐγένετο δεκτὸς, ὡς ἀπογορητὰς δύο λεπτὰ πέραν τῆς κεκαυμένης οἱ ἐπισκέψεως ὅρας.

Τέλος δὲν παροτρύνει νὰ ἐκφράσῃ καὶ βαθεῖαν ἐποχὴν εἰς μερικὰς γυρίας διὰ τὴν κολακευτικὴν τιμὴν τῆς προσορτήσεως οὐρῶν εἰς τὰ καπέλα τῶν κατὰ τὸ σχ